

Amics de la Sardana de l'agrupació excursionista talaia

Juliol del 1974 - Vilanova i la Geltrú

SETE CENTENARI DE LA NOSTRA VILA

El disc «Sardanes a Vilanova»

Tal com ja havíem anunciat en números anteriors, el dia 12 de juny, vigília del Corpus, a les set de la tarda, hi va haver a l'Ajuntament l'acte de lliurament al batlle de la ciutat del disc de sardanes sobre Vilanova, gravat amb motiu de la celebració del setè centenari de la promulgació de la Carta Pobla del Rei Jaume I, amb la qual fundava oficialment el nou nucli humà de "Vila nova".

Va presidir la reunió el Sr. Miquel Benavent, amb assistència de bona part dels Regidors. Al seu costat hi havia la Pubilla de Vilanova i la de la Sardana, amb les seves donzelles. Com a convidats, hi havia els compositors Rimbau i Mas-Ros i els vilanovins Albert Tort i Eduard Vidal.

Prèvies unes paraules de presentació del tinent d'alcalde Sr. Anson, va parlar el Sr. Joan Fenollosa, amb paraula molt encertada, càlida, fent ofrena a Vilanova del disc, com a símbol de tota una manera de ser, de fer, de pensar i de viure. El Sr. Benavent, igualment emocionat, va mostrar el seu

contentament d'aquest primer acte en ocasió del setè centenari de la nostra vila, proclamant la necessitat que la germanor que comporta la sardana sigui estesa a totes les branques de la vida. D'altra manera anirien les coses si hom sapigués elaborar la vida social en comunitat. De moment, ens cap la satisfacció que aquest acte en celebració dels set-cents anys de vida vilanovina hagi estat portat a cap pels que vivim del símbol de les mans enllaçades, seguint la filosofia de la vida que es desprèn de la sardana.

A continuació, una parella d'una de les colles dels Dansaires Vilanovins va fer lliurament al batlle de les matrius amb què han estat gravats els discs.

Va ésser una llàstima que un acte d'aquesta mena no pogués ésser viscut per un nombre més crescut de vilanovins.

A continuació, la Cobla Selvatana, va desenrotllar una esplèndida audició, a la Plaça de la Vila. Els sardanistes vells feia anys que no disfrutaven tant com aquell

vespre. Eren aquells anys en què sovint, bastant sovint, venien a Vilanova cobles de bona solera, com les Albert Martí, Barcelona, Iris, Palafrugell i altres. Al final va ésser ballada "Vilanova i la Geltrú", del mestre Rimbau, en una sola anella de germanor. Tan de bó que la germanor que exigeix la nostra dansa no sigui mai desmentida i s'acreixi enmig de les opcions i de la pluralitat de la vida.

A la nit, a la mateixa Plaça de la Vila, hi va haver un bell espectacle, a base de la Cobla Selvatana, Dansaires Vilanovins, Esbart local de dansaires i colla de grallers. Una actuació de tots en conjunt, força destacable, que va ésser del grat del nombrós públic que omplia mitja plaça. No ressenyem cada una de les sardanes, totes elles de les que formen part del disc i de les danses interpretades, per no allargar-nos massa.

Ara, el que cal és que els vilanovins responguin afirmativament amb l'adquisició del disc que ha estat portat a cap per la tenacitat d'en Fenollosa, amb textos de Xavier García i amb la col·laboració de Dansaires Vilanovins i d'Amics de la Sardana.

AUDICIO DE SARDANES

El proper dia 10 de Juliol, diada de Sant Cristófor, es celebrarà la ja tradicional audició davant de l'ermita del Sant.

Serà interpretada per la cobla Sitgetana a dos quarts de vuit del vespre.

L'audició es fa en col·laboració amb l'entitat Moto Club Vilanova

Si es confirma, també hi haurà audició el dia 16 de juliol per la nit.

El vaixell «La Sardana»

Saludem des d'aquestes pàgines el vaixell de pesca que des de fa un parell de mesos ha nascut a la vida per donar vida a unes famílies de mariners vilanovins.

Es amb especial atenció que li fem aquesta salutació. Per dos motius. Perquè la tripulació ha escollit un nom tan suggeridor com és el de la nostra dansa, cosa que demostra, una vegada més, que quan hi ha consciència mínima de poble, fins en els detalls més mínims es fan les coses d'acord amb l'esperit que anima la comunitat. I pel fet que el conjunt d'homes que van a bord no estan a sou de cap home, venent el seu treball i el seu temps, sinó que s'han constituït en Cooperativa.

Del bastiment, en quant a volum, a modernitat d'instal·lacions, a capacitat de pesca, etc., ja n'han parlat la premsa en general i la local. Tothom ha destacat, com és natural, el fet d'ésser una de les poques embarcacions de pesca de més tonatge existents a tot Catalunya i fins i tot a la resta del litoral peninsular. A nosaltres, però, com no pot ésser d'altra manera, ens fan parlar els dos fets esmentats anteriorment: el nom i l'objectiu.

La sardana no és filla de l'individualisme ni mena els homes a l'individualisme. Es tot el contrari. Homes i dones, quan entren a ballar-la fugen del seu jo individual i s'adhereixen, s'incrusten a la comunitat. La sardana no és ballada per uns homes i dones que s'ho passen bé, que hi gaudeixen (que això també s'hi dona) sinó que tot i continuant éssent ells, es fonen uns amb altres, uns i altres, i es converteixen amb un cos social comunitari que expressa unes maneres de viure, d'entendre la vida. Tota altra cosa no té res de sarda-

na ni de sardanisme. El sardanisme, utilitzat com a mera exhibició "folklorica", per distreure uns estrangers, per fer goig, com si fos una parada de circ o de "majorettes", ens repugna i no ens faria res que morís, ben mort, i que mai més no se'n cantés gall ni gallina.

El Cooperativisme, al servei de l'home, de la família, de tothom, expressa la mateixa idea que la sardana: juntes les mans per col·laborar en la tasca de fer cada dia la vida, en lloc d'anar cadascú pel seu cantó, lluitant uns contra altres, per arrabassar els altres allò que posseeixen i que els pot donar ocasió de fer-se persones.

Per això, per ambdues coses, salutem i felicitem els homes que han tingut la bella idea de donar al seu vaixell un nom que és tot un símbol de vida, de treball, de superació, d'avançament. Cal que en siguin responsables, els que manen i els que obeeixen, els que treballen amb les mans i els que ho fan amb el cap. Que sàpiguen sentir-se tots uns al servei de la mateixa empresa, que és la d'ells, de tots. I això, com en la sardana, necessita d'homes que tinguin el sentit de l'ordre, de la mesura, de la dinàmica. Que sàpiguen que han escollit un nom i un sistema de treball que els exigeix molta més personalitat que no pas la dels homes que treballen a sou, al servei d'altri. Perquè ells han de demostrar, amb fets, que poden regir-se amb humanisme pràctic, amb consciència professional, sense la guia tan tristament interessada dels qui només estimen l'empresa, des de fora, perquè en treuen suc. Que sàpiguen que són molts els ulls que els miren. Que estiguin atents a ells mateixos, que és on tenen el perill principal, als qui els miren, per explicar-los, amb fets, i sense paraules buides, com es fa per esdevenir lliures, i a la mar, per tal que en treguin bon fruit.

PER MOLTS ANYS!

500 ANYS DEL PRIMER LLIBRE IMPRES EN CATALA

Enguany, arreu dels Països Catalans, hom intenta rememorar un esdeveniment singular que tingué lloc a la ciutat de València, ara fa justament 500 anys: La impressió del primer llibre en català. S'ha discutit també si fou el primer llibre imprès a tota la Península Ibèrica. En tot cas, el que sí sembla segur és que fou el primer a ésser estampat en vulgar, és a dir, en una llengua altra que el llatí.

Avui aquest llibre és conegut amb el nom de "Trobes en llaors de la Verge Maria"; consta d'una seixantena de pàgines i es conserva a la Biblioteca de la Universitat de València.

Aquest fet pren una importància especial vist amb la perspectiva de 500 anys, com ho fem avui. Ens ve a recordar les vicissituds que des de 1474 ençà s'han abocat sobre el llibre català, prenent el llibre com un objecte material on es fixen els mots, la llengua quotidiana, símbol de quelcom més ampli i viu: La cultura catalana. En commemorar aquest aniversari no ens podem quedar amb una visió estreta del fet pur i simple, sinó que ens cal contemplar la impressió de les Trobes al·ludides com l'inici d'una llarga cadena atzarosa, però ininterrompuda, que ens mena fins a un present inestable i ens encara amb un esdevenidor inquietant per a la nostra cultura.

Seria de desitjar que totes les entitats culturals de la nostra ciutat, prenent com a motiu aquest cinquè Centenari, es llancessin també, d'una manera o altra, a la difusió d'aquells elements que constitueixen la cultura catalana. Fent-ho així, Vilanova i la Geltrú aportaria el seu granet de sorra a una campanya general d'arreu del País, que durant l'any en curs s'ha fixat com a objectiu conèixer i difondre el nostre passat col·lectiu en el camp del llibre.

Violeta

Carrer Aigua, 82-84

Telèfon 893 06 24

Camiseria

Calsera

Gral. Mola, 28

Tel. 893 27 92

**Bobinatge
i Reparacions de tota
mena
de Motors Elèctrics**

Tallers Soler

Carrer Unió, 98-100

Tel. 893 08 42